

Bilag 10.

DANSK TAXI FORBUND

Den 23. maj 1975.

Angående lovforslag om tvungen anvendelse af sikkerhedssele.

Idet vor organisation takker udvalget for den mulighed vi fik den 22. ds. at forelægge vore betænkeligheder vedrørende forslaget om tvungen brug af sikkerhedssele for hyrevognsførere og passagerer, skal vi ved nærværende søge at uddybe nogle af de spørgsmål der blev stillet vor deputation.

Vi kan til udvalgets orientering meddele at foruden det i vor skrivelse af 18. april d.å. nævnte eksempel med de svenske hyrevognsføreres og passagerers undtagelse fra pligten, er det blevet oplyst at man også i Finland og Norge har gennemført en undtagelsesbestemmelse for hyrevognsførere og passagerer, ligesom der i Vesttyskland foreligger et forslag med samme undtagelsesbestemmelse som efter det oplyste på forhånd er sikret en politisk tilslutning.

Til spørgsmålet om vort syn på Nordisk Trafiksikkerhedsråds konklusion hvor man fastslår at risikoen for overfald på hyrevognsførere er forsvindende lille i forhold til risikoen for tilskadekomst i trafikken, skal vi udtale at vi ikke deler denne opfattelse. Nordisk Trafiksikkerhedsråds konklusion hviler vel sagstens på en vurdering hvor det er vore erfaringer at overfald på hyrevognsførere forekommer i „bølger“ hvis længde ofte er afhængig af hvor mange overfald der gennemføres uden risiko for overfaldsmændene. Mulighederne for at gennemføre overfald på hyrevognsførere vil efter vor opfattelse blive forbedret såfremt føreren er fastspændt i en sikkerhedssele, og hvor det kan være brøkdeler af sekunder der er afgørende for om føreren vil have mulighed for at kunne forsvare sig på en sådan måde at overfaldet hindres.

Til spørgsmålet om hvorvidt førerne vil komme til at udføre rollen som „barnepige“ for forsædepassagerer der skal iføre sig sikkerhedssele, må svaret blive bekræftende.

Som oftest er vore passagerer folk som ikke selv har bil og derfor ikke har det fornødne kendskab til betjening af en sikkerhedssele. Ligeledes er vore passagerer ofte ældre mennesker, her også specielt i forbindelse med patienttransporter til sygehuse, og af hensyn til sådanne ældre og gangbesværede mennesker søger hyrevognsførerne at komme så nær til afhentningsstedet som muligt, ofte med det resultat at hans placering i trafikken ikke er særlig heldig. Såfremt føreren, udover at skulle foretage den almindelige service med hensyn til hjælp til sådanne passagerer, også skal til at indstille og iføre sådanne mennesker sikkerhedssele, vil det betyde at vognen i en længere periode vil komme til at holde uheldig for andre trafikanter. Det vil derfor være nærliggende at mange førere foretrækker at overlade til passagererne selv at finde ud af sikkerhedssele.

I forbindelse med vor skrivelse af 18. april blev der rejst spørgsmål om hvorvidt en passager, der fik tilsmudset sit tøj på en sikkerhedssele, ville kunne rejse erstatningskrav, — dette spørgsmål kan besvares bekræftende, og såfremt en sikkerhedssele skal holdes i en sådan tilstand at man undgår erstatningskrav og de ubehageligheder der følger, skal man påregne at sikkerhedsseleterne skal udskiftes 4-5 gange årligt.

Det er vort absolutte indtryk i vor organisation at den modvilje der hersker blandt hyrevognsførere mod pligten til at skulle anvende sikkerhedsseleterne, er ganske massiv og under ingen omstændigheder af forbigående karakter. På et nyligt afholdt repræsentantskabsmøde i vort forbund blev spørgsmålet om tvungen brug af sikkerhedssele meget indgående debatteret, og der var en eenstemmig tilslutning til at vort forbund skulle gøre alt hvad der stod i dets magt for